

Ti pa mili mi sodrug! ne ustraši se jecjalca, kajti zavest, da si ga oprostil neprijetne nadloge, poplačala ti bode ves trud in ti pomagala prenašati življenja skrb in jad, saj i naše načelo mora biti:

„Od zora do mraka rosán in potán,
Ti lajšaj in slajšaj človeško trpljenje!“

Janko Toman.

Književstvo.

— **„Zvončki.“** Zbirka pesnij za slovensko mladino. Nabral Anton Brezovnik, učitelj.“ V Ljubljani. Tiskala in založila Kleinmayr in Bamberg. 1887. l. Stanejo vezani 1 gld. 30 kr. — G. Brezovnik je s to novo knjigo ugodil živi, veliki potrebi. V tej knjigi (na 356 straneh) je nakupčenega mnogovrstnega, prelepega blaga za našo mladino. Tù so nabrane najlepše in primernejše pesni za deklamovanje in petje ter sploh veliko, veliko premikavnega berila. Ne samo mladini, tudi odraslim, ki se zanimajo za naše slovstvene proizvode, prav živo priporočamo to prelepo zbirko.

D o p i s i.

Iz Gorice. († Anton Hribar.) V noči mej 7. in 8. majem t. l. umrl je na Goriškem in Vipavskem dobro znani gospod Anton Hribar, v poslednjem času bivši vodja na tukajšnji c. kr. deski vadnici. Pokojni porodil se je leta 1839. na Gorenjskem in sicer v Tuhinji pri Kameniku. Oče bil je ondi cerkovnik, katero službo opravlja, ako se ne motimo, še dandanes pokojnega Antona brat. Posebna nadarjenost takratnega dečka napotila je stariše, da so ga poslali v šolo v Kamenik, kjer je prav dobro študiral. Od tod prišel je v Ljubljano, v drugi šoli prišel je v Alojzijevisče in bil je vedno mej odličnjaki v šoli. Tù ostal je, dokler je dovršil četrti gimnazijski razred. Nadarjenost za godbo je tej rodbini bila menda prirojena, tudi ranjki Tone poprijel se je te umetnosti z veliko gorečnostjo in si pridobil že na gimnaziji veliko spretnost v tej stroki. Glasovir mu je vedno manj ugajal nego orgle in harmonij, katerim je postal pravi mojster. Da bi se lažje z muziko in petjem ukvarjal, zapustil je gimnazijo in ustopil v tamošnjo učiteljsko pripravnico, katero je s prav dobrim uspehom dovršil, posebno je pa tukaj zadostil svoji ukaželjnosti na muzikalnem polji, tako da je postal v tem oziru strokovnjak prve vrste. Po dovršenih študijah*) prišel je začasno kot učitelj v Loko, kjer pa ni dolgo služboval, od tod pa v Vipavo, kjer se je seznanil z ranjkim dekanom Grabrijanom, kateri je na mladeniča Hribarja mnogo vplival in to ne na njegovo škodo. Zato je pa spoštoval pokojnik dekana neizmerno do zadnjega izdihljeja. Gojil je posebno rad cerkveno petje, zato pa tudi bolj ljubil orgle nego glasovir, a naučiti je znal tudi druge za petje tako, kakor malokdo drugi. Vipava ni imela in menda ne bode imela tako naglo več tako lepega cerkvenega petja, tako nandušenih pevcev, tako krasnih zborov, kakor za časa, ko je pokojni Tone v Vipavi učiteljeval. Še danes se spominja marsikdo lepega in ubranega petja v Vipavi in pri shodih v Logu, dočim ostane vedno v spominu vsem udeležnikom prvi nastop Vipavskih pevcev pod vodstvom Hribarjevim v Goriški čitalnici. To je bil Tržanom triumph, kakeršnih bodo več redko na tem polji doživeli, očarali so v pravem pomenu besede takrat ne le narodnjake v mestu, temveč tudi naše nasprotnike, ki so se čudom čudili našemu napredku na pevskem polji.

Iz Vipave preselil se je ranjki v Gorico, če se ne motim vsled prizadevanja gosp. barona Winklerja, ki je bil tačas predsednik Goriške čitalnici. Kako je tù nanduševal mladino za narodno petje, koliko je storil za razvoj tega v narodnem oziru neprecenljivega činitelja, o tem vé povedati mnogo marsikateri njegovih učencev, ki so sedaj tù pa tam po deželi in v mestih. Ta čas bila je pač zlata doba za petje na Goriškem, ki je dospelo do vrhunca in prekoračilo menda za dlje časa cenit nandušenosti v tej stroki. General — to častno ime si je pridobil mej Slovenci ranjki Tone na pevskem polji — je le mignil in že je bil zbor izvrstnih in spretnih pev-

*) Po dokončanih študijah je l. 1858. tudi za nekaj časa poučeval v l. mestni deški ljudski šoli pri sv. Jakobu v Ljubljani.

cev skupaj. Kdo se ne spominja še zadnjega javnega nastopa Hribarjewege o priliki cesarjevega potovanja po Soški dolini, v Gorici in Trstu! Par dnij pred cesarjevim dohodom določeno je bilo se le, da nastopijo naši pevci na Rojicah pred Nj. Velicavstvom, ranjki Tone je mignil in določenega dne bilo je nad 200 naših pevcev na Rojicah, kjer so svojo nalogo pred cesarjem častno rešili.

Povedali smo že, da je bil pravi mojster na orglah. Dokaz temu je mej drugim tudi to, da je bila jezuitska cerkev vedno polna, dokler je še on orglal pri nedeljski maši. Lepo petje in izborna orgljanje vabilo je s čudovito močjo ljudstvo v cerkev. O njegovih skladbah ne bomo govorili, o njih izpregovoril bode izvestno kakšen strokovnjak. Pokojni bil je izvrsten, natančen in vesten učitelj, radi tega odlikovan je bil tudi od Nj. Velicavstva z zlatim križem za zasluge. Kdor je ranjkega Hribarja poznal, pritrdil nam bode, da — če kdo — je on to odlikovanje zaslužil. Od zore do mraka je delal in skrbel, da bi dolžnostim v polni meri zadostil. Še ko je bil že onemogel in ni mogel postelje več zapustiti, je vedno skrbel za šolo in svoje posle. Žal, da mu je njegova prevelika marljivost in neumorna delavnost mnogo pripomogla, da je moral zapustiti primeroma že mlad — v 48. letu — svet in svojo številno družino, katero je neizmerno ljubil. O njem bi se pač lahko reklo, da je »uradno« umrl.

Pokojni Tone je bil jako rahločutnega in blagega srca, mož značajan, zvest in ljubeznjiv prijatelj in tovariš in skrben oče. Maščeval se ni nikdar, če bi bil imel tudi povod in priliko, postrežljiv in uljuden bil je proti vsakemu, zato pa ni imel nobenega sovražnika, in če mu je bil kdo nasproten, ni bila to Hribarjeva krivda. Njegova prerana smrt osupnila je, dasi ni bila nepričakovana, vse kroge, to je kazal jasno spreved, ki je bil veličasten. Malo njim je sojeno, da jih spremelja k večnemu počitku toliko občinstva, kakor ranjkega. Res, da ni krsto krasilo veliko število vencev (le učiteljske in vadnice položila sta po jednega na krsto), a to se je zgodilo na izrecno željo pokojnega, ki je že nekaj dnij pred smrtjo prijatelje prosil, naj bi pri njegovem sprevedu opustili to navado.

Predno končamo to tužno poročilo, usojamo si opomniti še našo narodno Čitalnico na dolžnost, katera jo veže do ranjkega Hribarja. On se je ob svojem času pač mnogo trudil, mnogo je delal za to društvo; ni štedil ni časa ni denarja, da je izborno mogel rešiti vzprejeto teško nalogo pevovodje. Zato pa menimo, da bi naša Čitalnica morala vsekako vzprejeti nalogo, da mu preskrbi primeren spomenik.

Tebi, Tone, pa bodi zemljica lahka: V miru počivaj!

(Po »Národu«.)

S Krško-Sevniškega okraja ob Savi, 8. maja. (Zborovanje »Sevniško-Breziškega učiteljskega društva« in »Pedagogiškega društva« v Sevnici.) V ta namen se je dne 5. preteč. m. zbralo mnogo učiteljev in nekaj učiteljic s Kranjskega in Spodnje-Štajarskega v prijaznem trgu Sevnici ob Savi. »Sevniško-Breziško učiteljsko društvo« pod predsedništvom vrliga nadučitelja gosp. Fr. Jamšek-a iz Rajhenburga začne točno ob napovedani uri dopoludne zborovati v Sevniški ljudski šoli. Navzoč je bil tudi vladni komisar pl. Lehmann iz Brežic. Kranjski učitelji smo bili kot gostje navzoči. Vsega učiteljskega osebja je bilo okoli 30 prisotnega in tudi nekaj šolskih prijateljev.

Po običajnem otvorjenji zborovanja spregovori najprvo nadučitelj g. T. Dernjač iz Sevnice ter vse navzoče v imenu svojih domačih tovarišev in Sevniškega krajnega šolskega sveta prav priščno pozdravi. Poleg tega nam je g. Dernjač pravil zanimive podrobnosti »o starem šolstvu«. »Ko sem jaz obiskoval šolo« — nadaljeval je ta zaslužni, že nad 30 let samo v Sevnici službojuči osiveli starosta izmej Sevnisko-Breziškega učiteljstva — »bila je pri nas šola primeroma s sedanjo — reči moram — prečudna stvar. O nazornem nauku ni bilo ne duha, ne sluha; kalupov ali modelov tudi nismo imeli. Primernih in poučljivih pripovedi v razveseljevanje mladine v svojem milem materinem jeziku nismo čuli nikoli! Dobili smo ploščico v roke — in s to smo se pečali leto in dan. O povoljnem napredku, ume se pač samo ob sebi, da pri taci odnosajih niti govoriti ne moremo«. Tako nam je gospod govornik povedal še mnogo zabavnega iz starošolske dobe in vsi smo mu bili hvaležni za njegov trud.

Na to se prebere zadnjega zborovanja zapisnik, ki se brez ugovora odobri. Pri tej priliki se je sklenilo, da se vsi zapisniki pišejejo v slovenščini.

Sedaj pride na vrsto govor Fr. Jamšek-ov »s verižostezni vrt vzgoje«. Ta izvrstni slovenski pedagog namreč oménja v predgovoru, da je že kot mlad učitelj v svoji prvi službi dobil v roke zanimivo nemško knjižico: »Der Irrgarten der Erziehung«, ki jo je prav marljivo prebiral. Že takrat ga je navdajala misel, da bi bilo dobro, tudi v slovenskem jeziku imeti

— se vé za naše razmere predelano — jednako knjižnico. Pred nedavnim časom sem zopet čital omenjeno knjižico in sklenil sem, posloveniti jo — toda prosto, kakor je pripravno za nas Slovence.

Na to je g. Jamšek, izborni slovenski šolski strokovnjak, prečital nam nekaj odlomkov iz že poslovenjene knjižice. Vmes je dodal mnogo zanimivih dogodkov iz vsakdanjega sedanje-dobnega življenja ter dokazoval, da je le otrokova okolica vzrok, ako ni dobro vzgojen itd. itd. Pripovedoval nam je g. poročevalec tako mikavno, da smo ga vsi z največjo pazljivostjo poslušali. Prav dobro došla bode obljubljen knjižica nam Slovincem v tej obliki, v kateri jo gospod pisatelj izdati namerava. Ze ime »Jamšek« nam je porok, da bode delo dobro sestavljeno.

Za tem je govoril gosp. učitelj J. Kunšič iz Sevnice in sicer: »Kako naj učitelj v smislu nekega ukaza štajarskega deželnega šolskega sveta svoj posel opravlja, da bi se goltne bolezni in s temi v zvezi potrebni odpusti mej učiteljstvom tako ne množili.« V svojem prav dobro premišljenem govoru je gosp. Kunšič s pedagoško-didaktičnega stališča podajal prav modre opazke, kako naj učitelj v šoli poučuje, da ne bode preveč in preglasno govoril, ker to mu največkrat provzročuje raznih — pogosto neozdravljivih bolezni v vratu. Bolje je, da učitelj govori malo, učenci pa mnogo, kakor pa narobe. Pri tacem ravnanji so uspehi večkrat zdanejši, kakor v nasprotnem. Vsi smo mu pritrjevali.

Od pojedinih nasvetov je obveljal oni, da »Sevniško-Brežiško učiteljsko društvo« prihodnje zboraže na Vidmu. Potem gospod predsednik zborovanje zaključil.

Po vkupnem obedu, ki smo ga imeli v gostilni »Pri Kroni«, pa je zborovalo ravno tu »Pedagoško društvo«. Ob 2. uri popoldne otvori zborovanje v prisotnosti vladnega komisarja predsednik društva gospod Fr. Gabršek in vsem navzočim učiteljem, učiteljicam in gostom zakliče: »Dobrodošli!»

Tajnik društva g. J. Ravnikar, prebere zapisnik zadnjega zborovanja, ki se odobri.

G. vodja J. Lapajne je govoril: »Učitelj kot meteorolog« jako dobro in mikavno ter je učitelje navduševal, da bi se s to stroko pečali. Omenjal je »Herselj-ov ključ«, poslovenil župnik B. L., s katerim vreme za celo leto popred vsakdo zvé, ako le vé, kdaj se luna izpremeni, to je: ob kateri uri nastopi prvi krajec, šcip, zadnji krajec in mlaj. Ta ključ, ki ga je napravil slavnj zvezdegled J. W. Herselj in ki ga je Dunajska kmetijska družba l. 1839. spoznala za najbolj zanesljivega, najdeš v letošnjem »Koledarju« družbe sv. Mohora. — Ko je navedel še nekaj kmetskih opazovanj gledé vremena, preide do znanstvenega vremenskega opazovanja. Tu omeni Dunajski centralni meteorologični zavod (Sternwarte). Tiste meteorologične postaje v kronovinah, ki plačujejo po 5 glđ. na mesec, dobé vsak dan iz Dunaja telegrafična vremenska poročila. Priporočal je onim učiteljem, ki bi morda imeli veselje za to, kam naj se obrnejo in kaj naj storé. Konečno je g. Lapajne še prav dobro poročal o »podnebjih na Dolenjskem«.

Temu je sledil izvrstni in prav dobro sestavljeni govor g. Fr. Gabršek-a, nadučitelja s Krškega »o naših učiteljskih društvi«. Začetkom svojega govora načrta velik pomen učiteljskih društev ter dokaže na zgodovinski podlagi razvoj teh in koliko so koristila slovenskemu šolstvu sploh in v obče. Povdarja pa tudi, da zadnje čase navdaje naša učit. društva nekaka létargija — mlačnost, ter nemajo nič več pred očmi tistega vzvišenega pomena, ki so si ga zapisala na barjak svoj. Vzrok temu je zlasti to, ker posamezna društva nimajo zadosti moči, da bi krepko napredovala. Pa tudi njih vpliv na oblasti in na merodajne kroge ni znaten. Vrh tega jim manjka prave vzajemnosti in trdnega celokupnega programa. Potrebno je toraj, da se vsa učiteljska društva zopet oživé na novo — in še krepkeje, kakor nekdanj. Zatoraj g. govornik želi, da bi vsa slovenska učiteljska društva stopila v posebno zavezo mej seboj, kar bi izvestno mnogo koristilo slovenskemu ljudskemu šolstvu.

Pri tej točki se vname živahen razgovor, katerega so se udeležili gg.: Bezljaj, Lapajne, Lunder, Ravnikar in konečno še g. poročevalec sam ki razjasni, kako bi se dala ta stvar izvesti. Določenega se ni sklenilo ničesa, ampak vsa ta zadeva pride še na vrsto pri letošnjem občnem zboru meseca junija. V resnici bi bilo dobro, da bi se v tem oziru kaj storilo, kajti duh sedanjega časa to zahteva, in korist od tega ne bode imelo le učiteljstvo, ampak vse slovensko šolstvo. Za izvrsten govor smo pa vsi g. Gabršek-u hvaležni in želimo, da bi v tem smislu nadaljeval. *)

Potem se je sklenilo, da čas in kraj obnove letnega zborovanja določi odbor sam.

*) Natančneje bode g. govornik itak še to zadevo javno objasniti. Vender je želeli, kar se je pri zboru izreklo, da bi se posamezna učiteljska društva že zdaj pri svojih zborih izjavila, hočejo li vstopiti v nameravano zvezo, ali ne.

Gosp. predsednik, zahvaljujoč se na to gg. poročevalcem za trud, kakor tudi vsem častitim gostom (osebno gg. tovarišem s sosednje Štajarske), ki so nas počastili s svojo navzočnostjo, sklene zborovanje s trikratnim »slava«- in »živio«-klicem na našega priljubljenega vladarja Franca Josipa I.

Omeniti mi je še, da je naše »Pedagogičsko društvo« zborovalo prvič v sosednji tuji deželi — v prelepi Štajarski, kar je za slovensko učiteljstvo gotovo velicega pomena. Tako prijetnega dné učitelji kranjski in štajarski ob Savi še nikdar nismo imeli, ki nam ostane dolgo v prijetnem spominu. — r.

Z Zidanega Mosta. V Savo je padel (ne skočil) v 16. dan preteč. m. pri Zidanem Mostu tukajšnji občespoštovani podučitelj g. Fran Koceli. V tamni noči od 15. na 16. preteč. m. se je peljal čez Savo in je s prevoznika skočivši zgrešil breg ter padel v Savo, kjer je v valovih izginil. S tem naj se popravi pomota, ki je užé zašla v nekatere časopise, da je ranjki kot samomorec v Savo »skočil«. Za tak ucin ranjki ni imel nikakoršnega vzroka.

Iz Krškega. Vabilo na naročbo! V kratkem izide »Pedagogičski letnik« obsegajoč »Občno vzgojeslovje« in razne pedagogično-didaktične spise. Cena mu bode za neude okolo 1 gld. 40 kr. Udje društva (društvenina iznaša 1 gld.) pa dobé »letnike« brezplačno. — Poleg tega izide še v posebnih odtisih »Občno vzgojeslovje«, cena okolo 80 kr., in »Odločki iz stavbarstva in perspektive« s slikami, cena okolo 20 kr.

Podpisani odbor vabi užé zdaj na obilo naročbo, oziroma na urni pristop k društvu.

»Pedagogičsko društvo« v Krškem dné 26. maja 1887.

Odbor.

Iz Ljubljane. Iz seje c. kr. deželnega šolskega sveta v 6. dan preteč. m. Od-dajo se državne ustanove tukajšnjim pripravnikom in pripravnicam. — O načrtu novim ustrahovalnim propisom za učence na gimnazijah na Kranjskem se posvétuje ter z nasvétí vlaga ministerstvu za bogočastje in uk. — Podučitelju v Ptují gosp. Tom. Romih-u podeli se učiteljska služba na meščanski šoli v Krškem, in zač. učitelj v Starem Logu g. Ivan Jaklič imenuje se def. učiteljem na ljudski šoli v Topli Rebri. (Glej »premene pri učit.« v zadnjem listu »Učit. Tov.«) — Vloga vodstva kranjske hranilnice o zadevi poslopja višje realke Ljubljanske, da bi se od 31. jul. 1889. l. še dalje rabilo za realko, oddaja se vodstvu hranilničnemu in srenjskemu odboru, da se o tem porazumeta ter zopet poročata. — Posvétuje se o napravi nove šole na Dobravi v Bledu ter se z nasvétí poroča deželnemu odboru. — Prošnja za poviksanje učit. plače se ne usliši. — Učiteljici, ki prosi, da bi pred sklepom šolskega leta zapustila službo, se to sicer dovoljuje pa le tsko, ako dobi namesto sebe pripravno namestnico. — Odobruje se naprava nove šole pri sv. Trojici (v Kameniskem okraji) in ekskurendna šola v Prekarjih. — Reši se več prošenj o kaznih za šolske zamude, o nagradah in o denarnih podporah.

— Preizkušnje o učiteljski sposobnosti so bile od 9. do 15. dné preteč. m. ter so se tako-le izšle: sposobnih za poučevanje v ljudskih šolah sè slovenskim in nemškim učnim jezikom je 11 učiteljev in 4 učiteljice, samo z nemškim učnim jezikom 4 učitelji (mej temi jeden z odliko) in 1 učiteljica, samo sè slovenskim učnim jezikom 2 učitelja. Jeden učitelj je sposoben za poučevanje v meščanski šoli (za III. učit. skupino) z nemškim učnim jezikom. Preizkušnjo dopolnila sta 2 učitelja; ena učiteljica je sposobna za poučevanje v francoskem jeziku.

— Pri poslednji preizkušnji o učiteljski zmožnosti so se pismeno izdelovala te-la vprašanja: *A.* Za ljudske šole: 1. Nemški jezik: Wie kann der Lehrer die religiöse Erziehung in der Schule fördern? Wie kann der Lehrer der Lüge wirksam entgegentreten? 2. Slovenski jezik: Kako se pri mladini goji čut dolžnosti ter časti in poštenja? 3. Iz matematike: 1. Jemand kauft 20 hl Weizen um 168 fl.; er vertauscht dann den Weizen für Roggen und bekommt für je 2 hl Weizen 3 hl Roggen; den Roggen vertauscht er wieder für Hafer und bekommt für je 2 hl Roggen 3 hl Hafer. Er verkauft nun den Hafer zu 4 fl. per hl; wie viel gewinnt er *a*) im ganzen, *b*) in Procenten? 2. Die Mantelfläche eines senkrechten Kegels beträgt $204 \cdot 1 \text{ m}^2$, der Halbmesser (*r*) seiner Basis 5 m; wie gross ist der Halbmesser (*r*₁) eines inhaltsgleichen gleichseitigen Cylinders? 3. Die Oberfläche eines senkrechten Cylinders ist $533 \cdot 8 \text{ m}^2$, seine Mantelfläche $376 \cdot 8 \text{ m}^2$; *a*) wie gross ist der Halbmesser seiner Basis, wie gross seine Höhe, *b*) um wie viel ist der Inhalt des Cylinders grösser als der Inhalt einer Pyramide, deren Basis ein der unteren Grundfläche eingeschriebenes Quadrat ist und deren Spitze in den Mittelpunkt der oberen Grundfläche fällt? 4. Realije: Charakteristik des Karstgebietes. Das Thermometer in der Volksschule. Kaiser Josef II. als Menschenfreund. — Francoski jezik: »Das Wissen der Aegypter« aus Bechtels methodischem Uebungsbuch II., S. 81. — *B.*

Za meščanske šole: 1. Pedagogika: Ueber das Wesen der Apperception und über die Rolle die sie beim Unterrichte spielt. Was ist pädagogische Regierung und wie wird sie in der Schule angewendet. 2. Matematika: 1. Um eine Strecke BC auf dem Felde zu bestimmen, deren Endpunkt C unzugänglich ist, hat man ausserhalb derselben einen beliebigen Punkt A ausgesteckt, von welchem aus man nach C sehen und nach B messen konnte, und $AB = c$, $\sphericalangle A = \alpha$ und $\sphericalangle B = \beta$ gefunden. Welchen Ausdruck erhält man hiernach für die Länge der Strecke BC ? 2. Ein Object von 154.8 dm Höhe wirft einen Schatten von 98.7 dm Länge; unter welchem Winkel treffen in diesem Augenblicke die Sonnenstrahlen die Erdoberfläche? 3. In welcher Zeit steigt das Anlagscapital einer Maschine von 35.000 fl. auf 50.000 fl., die Zinsen zu 3% gerechnet? 4. Der Möbelfabrikant A. Naglas hier verkauft an C. Lechbitner hier 2 Commodekisten à 32 fl., 2 Chiffonniers à 25 fl., ein Canapee mit 6 Sesseln für 160 fl., einen Credenzkasten für 42 fl. und einen Waschkasten für 20 fl. und empfängt von ihm bar 180 fl. Dieser Fall soll in den Büchern des Naglas verzeichnet werden. 3. Geometrijsko risanje: 1. Dachausmittlung und Bestimmung der wahren Grösse der Dachflächen für einen gegebenen Grundriss der Gesimskante. 2. Schatten eines Kolbens und der Kolbenstange in das Innere eines Dampfcylinders. 3. Grund- und Aufriss eines Böhlen- oder Pfostenrostes an einer Ecke, bei welcher zwei 1.58 m dicke Mauern zusammenstossen. (Die Pfosten sind 8 cm dick, 30 cm breit und 4 bis 5 m lang. Ihre Entfernung ist gleich ihrer Breite.) 4. Prostoročno risanje: 1. Freie Perspective des Podiums, des daraufstehenden Tisches und der Schultafel oder 2. freies Nachzeichnen eines plastischen Ornaments nach einem Modell mit Bezeichnung der Selbst- und Schlagschatten und der Lichtstellen. 3. Zeichnung des Kegelkopfes im Profil oder in der Vorderansicht. 4. Ausführung eines maurischen Ornaments in Farbentönen. 5. Pisanje: Lehrziel und Lehrverfahren beim Schönschreibunterrichte in der Bürgerschule.

— Gimnazija Ljubljanska bode šolsko leto zaključila v 9. dan jul., ljudske in druge šole pa v 15. dan jul. t. l. V 9. dan jul. t. l. pričnè se na gimnaziji ustna matura.

— † V Ljubljanskem uršulinarskem samostanu je v 20. dan preteč. m. po kratki bolezni umrla čast. M. Filomena Kraševic; rojena je bila 1822. l., preoblečena pa 1842. l., slovesno obljubo je storila 1846. l. Ves čas v samostanu je bila izvrstna in prav ljubeznjiva učiteljica posebno malim deklicam v I. razredu. Bog ji daj večni mir!

— † V 27. dan preteč. m. zjutraj je na Trebelnem umrl učitelj gospod Kristij Lavrič. Naj v miru počiva!

Razpisi učiteljskih služeb.

Na Kranjskem. V Črnomeljskem šolskem okraji razpisujejo se naslednje učit. službe:

1. Služba učitelja in voditelja na enorazrednici na Radovici z letno plačo 450 gld., s funkcijsko doklado 30 gld. in s prostim stanovanjem.
2. Služba učitelja in voditelja na enorazrednici na Vrhju (Schweinberg) z letno plačo 450 gld. s funkcijsko doklado 30 gld. in s prostim stanovanjem.
3. Služba učitelja in voditelja na enorazrednici v Petrovi Vasi z letno plačo 450 gld., s funkcijsko doklado 30 gld. in s prostim stanovanjem.
4. Druga učiteljska služba na trirazrednici v Dragatušu z letno plačo 450 gld. in s prostim stanovanjem.

Vse te službe se bodo stalno nadomestile. Zaduje imenovane tri službe morejo se pa tudi začasno oddati.

Prosnje naj se vlagajo po postavnem potu do 20. junija 1887. l. pri c. kr. okrajnem šolskem svetu v Črnomlji.

C. kr. okrajni šolski svet v Črnomlji v 12. dan maja 1887. l.

Vizitnice

na lepem in trdnem papirji, v različnih velikostih, natiskujejo se po najnižji ceni v tiskarnici J. R. Milic-a v Ljubljani. 100 komadov po 40, 50, 60, 70 kr. itd.